

- Co do istoty: istnienie wyłączeń z zakresu ochrony wynikającej z wzoru wspólnotowego w rozumieniu art. 8 rozporządzenia o wzorach wspólnotowych. Strona skarżąca wnosi o unieważnienie zaskarżonego wzoru z tego powodu, że jest on objęty zakazem ustanowionym w art. 8 ust. 1 i 2, ponieważ wygląd wzoru jest podyktowany wyłącznie jego funkcją techniczną oraz o unieważnienie z tego powodu, że jest objęty absolutnym zakazem z art. 4 rozporządzenia o wzorach wspólnotowych, gdyż stanowi część składową produktu złożonego.
- Co do istoty: niezgodność wzoru wspólnotowego z art. 9 rozporządzenia o wzorach wspólnotowych. Strona skarżąca wnosi utrzymanie w mocy decyzji izby odwoławczej w tym zakresie.
- Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, „Ogólne zasady podziału kosztów”, strona skarżąca wnosi o to, by kosztami obciążyć, na żądanie strony przeciwnej, stronę przegrywającą sprawę.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 5, 6, 8 i 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2019 r. — Garriga Polledo i in./Parlament

(Sprawa T-102/19)

(2019/C 139/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Salvador Garriga Polledo (Madryt, Hiszpania) i 45 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci A. Schmitt i A. Waisse)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- w razie potrzeby, w ramach środków organizacji postępowania lub środków dowodowych w sprawie, nakazanie Parlamentowi Europejskiemu przedłożenia opinii wydanych przez służby prawne Parlamentu Europejskiego, które zostały sporządzone w dniach 16 lipca 2018 r. i 3 grudnia 2018 r., z zastrzeżeniem dokładnej daty, ale w każdym razie przed wydaniem decyzji przez Prezydium Parlamentu w dniu 10 grudnia 2018 r. w sprawie zmiany przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2018, C 466, s. 8);
- stwierdzenie nieważności ww. decyzji wydanej przez Prezydium Parlamentu w dniu 10 grudnia 2018 r. w sprawie zmiany przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego w zakresie, w jakim zmienia ona art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (motywy 5 i 6, art. 1 ust. 7 i art. 2 w zakresie, w jakim dotyczy art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ww. decyzji), a jeśli nie, jeżeli ww. elementy nie zostaną uznane za możliwe do oddzielenia od pozostałej części zaskarżonego aktu, stwierdzenie nieważności ww. decyzji w całości;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący materialnej niewłaściwości Prezydium:

— po pierwsze, zaskarżony akt został wydany z naruszeniem Statutu posła do Parlamentu Europejskiego przyjętego decyzją Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r., 2005/684/WE, Euratom (Dz.U. L 262, s. 1) (zwanego dalej „statutem”). Zaskarżony akt jest w szczególności sprzeczny z przepisami art. 27 statutu, który wymaga zachowania „praw nabytych” i „praw w trakcie nabywania”;

— po drugie, zaskarżony akt ustanawia podatek, wprowadzając specjalny podatek w wysokości 5 % nominalnej kwoty emerytury, podczas gdy ustanowienie podatku nie wchodzi w zakres kompetencji Prezydium na podstawie art. 223 ust. 2 TFUE.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych:

— po pierwsze, Prezydium zarzuca się to, że wydało zaskarżony akt przy braku poszanowania zasad określonych w art. 223 TFUE;

— po drugie, zaskarżony akt jest niewystarczająco uzasadniony i narusza tym samym obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw nabytych i praw w trakcie nabywania oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań:

— po pierwsze, zaskarżony akt narusza prawa nabyte i prawa w trakcie nabywania, wynikające zarówno z ogólnych zasad prawa, jak i statutu, który wyraźnie wymaga ich utrzymania „w pełni” (art. 27);

— po drugie, zaskarżony akt narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz zasad równego traktowania i niedyskryminacji:

— po pierwsze, naruszenia praw skarżących są nieproporcjonalne w stosunku do celów zaskarżonego aktu;

— po drugie, należy stwierdzić nieważność zaskarżonego aktu ze względu na naruszenie zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i braku przepisów przejściowych.

— po pierwsze, zaskarżony akt narusza zasadę pewności prawa, ponieważ niezgodnie z prawem towarzyszy mu skutek wsteczny;

— po drugie, zaskarżony akt narusza zasadę pewności prawa, ponieważ nie ustanawia środków przejściowych

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2019 r. — Mende Omalanga/Rada

(Sprawa T-103/19)

(2019/C 139/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lambert Mende Omalanga (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois, i A. Guillerme, adwokaci)